

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg
Christiansborg

26. februar 2018

Svar på Social-, Indenrigs- og Børneudvalgets spørgsmål nr. 207 (Alm. del) af 29. januar 2018 stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Andreas Steenberg (RV)

Spørgsmål

I lyset af, at Statens og Kommunernes Indkøbsservice, SKI, forventer at lave en ny forpligtende aftale på området for genbrugshjælpemidler, hvordan forholder ministeren sig til, at ældre og handicappede i Danmark har udsigt til at få et dårligere udvalg af hjælpemidler, og at de fratages en stor del af muligheden for at få hjælpemidler, som passer til deres individuelle behov?

Svar

Finansministeriet har i forbindelse med besvarelsen af spørgsmålet anmodet Staten og Kommunernes Indkøbsservice A/S (SKI) om svarbidrag.

SKI har i den forbindelse udtalt:

”SKI udvikler de fælleskommunale forpligtende indkøbsaftaler i tæt samarbejde med repræsentanter for kommunerne. Kommunerne kan derfor definere deres behov på samme måde, som de gør i dag, når de enten gennemfører egne udbud eller udbud i regi af de kommunale indkøbsfællesskaber. Ligeledes understøttes denne dialog af indkøbsdata, der faktisk viser, hvad kommunerne køber ind, således at der kan fastlægges et sortiment, der matcher indkøbsbehovet.

I forbindelse med udbuddet af genbrugshjælpemidler, gennemfører SKI herudover en bred brugerinddragelse i medfør af serviceloven. Dette inkluderer inddragelse af brugerrepræsentanter forud for, at SKI udarbejder en kravspecifikation. Dertil kommer, at udbudsmaterialet sendes i høring blandt de lokale kommunale ældre- og handicapråd, inden det endelige materiale offentliggøres.

I praksis betyder det, at de varer, som i dag indkøbes i kommunerne, også vil være at finde på den fælles koordinerede aftale. Erfaringerne viser, at de pågældende varer kan indkøbes til en bedre pris på en fælleskommunal aftale. Med andre ord kan der indkøbes samme kvalitet som tidligere men til lavere pris.

Det er kendetegnende for de fælleskommunale, forpligtende indkøbsaftaler, at de alene indeholder en forpligtelse til at anvende aftalen, hvis sortimentet kan dække det konkrete behov. Har den enkelte kommune et behov, der ligger uden for aftalens sortiment, er kommunen ikke forpligtet

til at anvende aftalen. Hvis en borger således har brug for et hjælpemiddel, som ikke findes på aftalen, er kommunen fri til at dække sit indkøbsbehov på andre måder.

I forlængelse af ovenstående skal det bemærkes, at servicelovens § 112 giver den enkelte borger en ret til selv at vælge sine hjælpemidler uanset, hvad kommunen måtte have af indkøbsaftaler.”

På sundhedsområdet påvirker det offentlige indkøb ofte borgerne direkte. Fælles indkøb af f.eks. genbrugshjælpemidler skal sikre lavere priser og bedre service for borgeren, og borgernes behov bør således altid være prioriteret højt i denne type indkøbsaftaler. SKIs oplysninger om udbuddet og den proces SKI har for at fastlægge sortimentet viser, at borgernes behov bliver prioriteret højt i udbuddet.

Der er gode erfaringer med fælleskommunale indkøb på sundhedsområdet fra tidligere udbud. Eksempelvis har SKI sammen med 54 kommuner udviklet en fælleskommunal aftale for sårbehandlingsprodukter, som kommunerne bruger i den lokale sygepleje. Aftalen gør det nemt for kommunerne at vurdere, hvilke sårbehandlingsprodukter der er bedst egnede til den enkelte borgers sårbehandling. Det giver borgeren en bedre behandling og kortere sårbehandlingstid.

Det er samtidig et vigtigt hensyn, at kommunerne forvalter indkøbskronerne bedst muligt. Hensigten med fælles offentlige udbud er netop at stille de ydelser og produkter til rådighed, som borgerne har brug for til en bedre pris. Således mener jeg grundlæggende, at det er fornuftigt, at kommunerne forsøger at samle deres indkøb der, hvor de køber de samme produkter og ydelser med henblik på at undgå dobbeltarbejde og frigøre ressourcer til andre formål. Virksomhederne sparer samtidig udgifterne ved at skulle byde ind på mange ensartede udbud og oplever desuden, at der stilles mere ensartede krav, når de offentlige institutioner samarbejder om indkøb, eksempelvis i forhold til miljøkrav og CSR-hensyn. Forudsætningen for, at ethvert udbud på længere sigt er en fornuftig prioritering, er naturligvis, at udbuddet tilrettelægges, så det understøtter en sund konkurrence på markedet.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde
Minister for offentlig innovation